

hold, at magthaverne var rædde for den mistillid, som i stigende grad prægede forholdet mellem dem og befolkningen. Forslaget var skåret over den læst, at der var et demokratisk hovedprincip, men med så mange forbehold, at der ikke blev meget tilbage. Undtagelserne var fyldt med vendinger som „væsentlige hensyn“, „i almindelighed“ og „afgørende hensyn“. *Justitsministeren* udtalte til sidst, at man ved en så gennemgribende reform, som indførelsen af offentlighed i forvaltningen indebar, burde gå forsigtigt til værks, således at man i hvert fald ikke, før man havde gjort nærmere erfaringer om, hvorledes nyordningen ville virke i praksis, burde skride til en så vidtgående ordning som den svenske.

Det nedsatte udvalg indstillede forslaget til vedtagelse med 3 af justitsministeren stillede ændringsforslag. Ved det ene blev ikrafttrædelsesdatoen ændret fra 1. juli 1970 til 1. januar 1971. Ved det andet blev der indført en bestemmelse om revision i folketingsåret 1974-75. Ved det tredje ændringsforslag blev der indført den førnævnte udvidede partsoffentlighed ved ansættelser og forfremmelser i det offentlige tjeneste. Det fremgår af udvalgets betænkning, at repræsentanter for udvalget havde været på et studiebesøg i Sverige for nærmere at sætte sig ind i de svenske regler om offentlighed i forvaltningen. Om begrænsningen i § 1, stk. 2, hvorefter begæringen skal angive den sag, hvis dokumenter den pågældende ønsker at blive gjort bekendt med, siges det i betænkningen: Udvalget konstaterer, at bestemmelsen i forslaget § 1, stk. 2, indeholder en stærk begrænsning i den principielle adgang til offentlighed, der i øvrigt indføres ved forslaget. Der er imidlertid enighed i udvalget om, at en eventuel mere vidtgående offentlighed må afvente de erfaringer, man vil gøre ved praktiseringen af den nu foreslåede ordning. Besøget i Sverige har givet udvalgets medlemmer indsigt i, hvordan den fuldstændige offentlighed virker i praksis. Udvalget mener dog, at bl. a. de danske kommuner nu så kort tid efter kommunalreformen ville have meget vanskeligt ved at klare en videregående offentlighedsordning. Af de øvrige oplysninger i udvalgets betænkning kan fremhæves, at justitsministeren over for udvalget havde oplyst, at regeringen i nær fremtid ville nedsætte et udvalg til at overveje de problemer vedrørende den personlige retsbeskyttelse, som var forbundet med oprettelse og brug af offentlige og private registre, navnlig under hensyn til den tekniske udvikling på dette område.

Ved 2. behandling udtalte alle ordførerne, at de kun regnede forslaget som et skridt på vejen. *Jørgen Peder Hansen* (S), *Adam Møller* (KF), *Ib Thyregod* (V) og *Amtoft* (RV) lagde vægt på pressens ansvarlighed og henstillede til pressens folk at overveje et pressenavn efter svensk forbillede. *Poul Dam* (SF) udtalte hertil, at når nogle af ordførerne udtalte sig om pressens ansvarsfølelse på en sådan måde, at man skulle tro, den var større i Sverige end i Danmark, så måtte det skyldes mangel på læsning af svenske aviser.